

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ МАТЕРІАЛІВ
СХП МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ - КОНФЕРЕНЦІЇ**

el-conf.com.ua

**«МІСЦЕ УКРАЇНИ У РОЗВИТКУ
СВІТОВОЇ НАУКИ»**

14 ЛИСТОПАДА 2022 РОКУ

М. ЧЕРКАСИ

Місце України у розвитку світової науки, СХІІ Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – м. Черкаси, 14 листопада 2022 року. – 468 с.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей СХІІ Міжнародної науково-практичної інтернет - конференції «Місце України у розвитку світової науки», 14 листопада 2022 року, які оприлюднені на інтернет-сторінці el-conf.com.ua

Адреса оргкомітету:

21018, Україна, м. Вінниця, а/с 5088

e-mail: el-conf@ukr.net

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

<i>Ключка О.В., Лоза Т.В.</i> , ФІНАНСОВИЙ ІНЖИНІРИНГ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ВАРТІСТЮ БІЗНЕСУ.....	262
<i>Пустовар Ю.В.</i> ЕТІОПАТОГЕНЕЗ ВІКОВОЇ МАКУЛЯРНОЇ ДЕГЕНЕРАЦІЇ.....	265
<i>Корюгін А.В., Рябов М.О.</i> СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ БРЕНДУ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	270
<i>Куцик Д.В.</i> МІСЦЕ ПРОКУРАТУРИ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.....	273
<i>Ветрова А.О.</i> НЕПЛІДДА. ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ.....	279
<i>Гал В.О.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ ВАКЦИН BIONTECH PFIZER ТА MODERNA.....	282
<i>Ваган Д.Є.</i> ІМПЛАНТОВАНИЙ КАРДІОВЕРТЕР-ДЕФІБРИЛЯТОР ЯК ЗАСІБ ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКИ ДЛЯ ПАЦІЄНТІВ ІЗ РИЗИКОМ РАПТОВОЇ СЕРЦЕВОЇ СМЕРТІ.....	284
<i>Поставець С.С.</i> АСПЕКТИ СТАТИСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ МІГРАЦІЙНОГО РУХУ НАСЕЛЕННЯ ЗА МІСЬКОЮ І СІЛЬСЬКОЮ МІСЦЕВІСТЮ В УКРАЇНІ У 2012-2021 РОКАХ.....	288
<i>Іщенко М.В., науковий керівник Ядловська О.С.</i> ФОЛЬКЛОРНО-ЕТНОГРАФІЧНІ ФЕСТИВАЛІ В УКРАЇНІ (XXI ст.).....	292
<i>Потапенко Д.В., науковий керівник Шахновська І.І.</i> ЕКСПРЕСІВНІСТЬ ГАЗЕТНИХ ЗАГОЛОВКІВ (на матеріалі газети "The Guardian").....	296
<i>Поліщук К.В.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ, ЯК СКЛАДОВОЇ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ України.....	300
<i>Коренюк Л.В., Фоміна Т.М.</i> УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ.....	304

Література:

1. Булгакова О.В. Бренд-імідж підприємства на споживчому ринку. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2017. Вип. 13(1). С. 31-36.
2. Зозульов О. В. Ринкові форми торгової марки, їх соціальнопсихологічна природа та сутність активів Маркетинг и реклама. 2015. № 5-6 (226-227). 7 с.
3. Ковінько О. М. Управління брендами у забезпеченні конкурентоспроможності підприємств О. М. Ковінько, С. В. Ковальчук, Н. О. Шевченко // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Логістика. 2018. № 892. С. 114-120.
4. Особливості формування та розвитку бренду у маркетинговій діяльності курортного підприємства. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4949>

УДК 346.1

Юридичні науки

МІСЦЕ ПРОКУРАТУРИ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Куцик Д.В.,

*здобувач магістерського рівня
факультету історії і права*

*Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди,
м. Харків, Україна*

Прокуратура України – самостійний централізований орган державної влади, що діє в системі правоохоронних органів держави та забезпечує захист від неправомірних посягань на суспільний і державний лад, права й свободи людини, а також основи демократичного устрою засобами та методами, які передбачено законом. Прокуратура не підпорядковується виконавчій або судовій владі, оскільки її діяльність є елементом системи стримувань й противаг між гілками влади, які формуються та

діють відповідно до Конституції. «Фундаментальні гілки влади – законодавча, виконавча та судова, які уособлюють єдину державну владу та її поділ, зовсім не виключають можливості існування інших функціонально самостійних правових інститутів. Їх наявність визначається реальними потребами побудови правової держави і державно-правового життя суспільства в даний конкретний період, необхідністю демократичних форм контролю гілок влади у випадках, коли їх діяльність не відповідає принципам і положенням Конституції» [1, с.27].

Прокуратура відповідно до ст. 131¹ Конституції України підтримує публічне обвинувачення в суді, може забезпечувати представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом [2]. Отже може бути стороною у справі, тобто виконує функції, які, по-перше, не властиві судовій владі, а, по-друге, виконання згаданих дій по суті робить прокуратуру органом, безпосередньо зацікавленим у вирішенні справи, яка розглядається судом. Проте найбільшою мірою діяльність цього органу пов'язана саме з судовою владою. Місце прокуратури в загальній системі державних органів однозначно не визначено: в ряді країн прокуратура є складовою виконавчої влади, оскільки перебуває у складі міністерств юстиції, в інших вона існує при судах, або є окремим державним органом, зокрема, в Україні [3, с.250].

У ряді країнах світу прокуратура функціонує в системі органів виконавчої (Данія, Єгипет, Італія) та судової влади (Грузія, Литва та ін.) і навіть існує у вигляді органу, що підзвітний і підконтрольний вищим колегіальним державно-партійним органам (Китай, Куба, північна Корея), або ж взагалі відсутня (Ватикан, Катар, Кувейт) [4, с.449].

Проголосивши незалежність, Україна першою серед колишніх республік СРСР 5 листопада 1991 р. прийняла Закон України «Про прокуратуру», який було введено в дію 1 грудня 1991 р. Саме цей день відзначають як День працівників прокуратури. У 2014 р. був прийнятий новий Закон України «Про прокуратури», який є діючим на сьогодні [5].

У ст. 131¹ Конституції України передбачено, що організацію та порядок діяльності органів прокуратури визначає закон [2]. Зміни в законодавстві, пов'язані з судово-правовою реформою, рішення Конституційного Суду України, накази Генерального прокурора України деталізують компетенцію прокуратури.

Наявна модель прокуратури більш відповідає міжнародним нормам і стандартам стосовно її ролі в демократичному суспільстві, насамперед щодо забезпечення прав і свобод людини й громадянина, ніж попередня, яка по суті вводила окрему гілку влади в Україні: контрольно-надзорну, яку і представляли органи прокуратури.

Правоохоронна діяльність прокуратури є елементом втілення обов'язку держави з утвердженням та забезпеченням прав і свобод людини й несе на собі відбиток історичних традицій здійснення нагляду за виконанням правових норм. Попри все, сьогодні дієвий механізм органів прокуратури є одним з важливих чинників законності та правопорядку, сприяє реалізації принципу верховенства права [6, с.226].

Правовою основою організації і діяльності органів прокуратури є Конституція, Закон України «Про прокуратуру», кримінально-процесуальне, цивільно-процесуальне, адміністративне, кримінально-виконавче, господарсько-процесуальне законодавство та інші закони України, а також визнані Україною відповідні міжнародні договори й угоди.

Діяльність органів прокуратури спрямовано на всемірне утвердження верховенства закону, зміцнення правопорядку й має своїм завданням захист від неправомірних посягань на:

1) закріплені Конституцією України незалежність країни, суспільний і державний лад, політичну та економічну системи, права національних груп і територіальних утворень;

2) гарантовані Конституцією, іншими законами України та міжнародними правовими актами соціально-економічні, політичні, особисті права й свободи людини та громадянина;

3) основи демократичного устрою державної влади, правовий статус місцевих рад, органів самоорганізації населення [7, с.291].

Пріоритетним напрямом діяльності прокуратури є захист прав і свобод людини. Для цього прокуратура має обмежити неправомірну або таку, що межує з правопорушенням, дію певного кола державних органів і посадових осіб передбаченими законом засобами. При цьому органи прокуратури захищають в межах своєї компетенції права й свободи громадян на засадах їх рівності перед законом, незалежно від національного чи соціального походження, мови, освіти, ставлення до релігії, політичних переконань, службового чи майнового стану та інших ознак.

Оскільки в Україні визнається й діє принцип верховенства права, то цілком природно, що функціонування прокуратури як державного інституту, діяльність її посадових осіб підпорядковано тільки нормативно-правовим актам. Принцип верховенства права передбачає визначальну, провідну роль права в співвідношенні права й політики, права та ідеології, права й економіки [3, с.368].

Слід зазначити, що неправомірні рішення, дії чи бездіяльність прокурорів можуть бути оскаржені в судовому порядку. Суд не може відмовити в правосудді, якщо громадянин України, іноземець, особа без громадянства вважає, що її права й свободи порушено чи порушуються, створено перепони для їх реалізації чи мають місце утиски прав і свобод (у тому числі з боку органів прокуратури) [8].

Для ефективного виконання прокуратурою правозахисної ролі законодавством передбачено гарантії незалежності та повноваження, що значно відрізняють її від інших правоохоронних органів. Втручання органів державної влади, посадових осіб, засобів масової інформації, громадсько-політичних організацій та їх представників у діяльність прокуратури з нагляду за додержанням законів або з розслідування діянь, що містять ознаки злочину, заборонено.

Вплив у будь-якій формі на працівника прокуратури з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або домогтися прийняття неправомірного рішення тягне за собою відповідальність, передбачену законом. [9,с.341].

Звернення представників влади, інших посадових осіб до прокурора з приводу конкретних справ і матеріалів, що перебу-

вають у провадженні прокуратури, не можуть містити будь-яких вказівок або вимог щодо результатів їх вирішення.

Як втручання в здійснення прокурорського нагляду, розслідування злочинів кваліфікуються звернення народних депутатів України, депутатів органів місцевого самоврядування, посадових осіб, представників засобів масової інформації до прокурора з вимогою надати інформацію, що становить службову таємницю або таємницю слідства, виконати чи не виконати конкретні наглядові чи слідчі дії або здійснити їх всупереч законові.

У Рішенні Конституційного Суду України в справі за конституційним поданням Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень ст. 86 Конституції України та статей 12, 19 Закону України «Про статус народного депутата України» (справа про запити народних депутатів України до прокуратури) зазначено, що народний депутат України не має права звертатися до органів прокуратури й прокурорів з вимогами, пропозиціями чи вказівками в конкретних справах із питань підтримання державного обвинувачення в суді, представництва інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом, нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання й досудове слідство, нагляду за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах, під час застосування інших заходів примусового характеру, пов'язаних із обмеженням особистої свободи громадян, а також до слідчих прокуратури з питань досудового слідства в конкретних кримінальних справах [10].

Передбачені законом повноваження прокурора брати участь у засіданнях органів законодавчої і виконавчої влади, а також органів самоорганізації населення є одним із важливих проявів особливого статусу прокуратури в здійсненні наглядових функцій. Разом з тим встановлено заборону прокурору входити до складу комісій, комітетів та інших колегіальних органів, утворюваних радами або їх виконавчими органами.

Таким чином можна підсумувати, що прокуратура як орган державної влади на сьогодні є, з одного боку, незалежним органом

державної влади, з іншого боку, введення її легітимізації в Розділ VIII Конституції «Правосуддя» не є випадковим. Законодавець таким чином натякає про подальший курс реформування судової гілки влади й прокуратури у бік віднесення останньої до судової гілки влади. На нашу думку, це суперечливий крок і нинішня правова конструкція є більш доречною.

Отже, посідаючи не підпорядковане місце в системі поділу державної влади, прокуратура всю свою діяльність спрямовує на захист передбачених законом прав і свобод громадян та інтересів держави від неправомірних посягань, утвердження принципу верховенства права.

Література:

1. Тацій В. Прокуратура в системі поділу влади. Вісник прокуратури. 1999. – № 2.

2. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. Ст. 141.

3. Шумський П. Прокуратура в системі державних органів України: Навч. посібник. Хмельницький, 1996. 156 с. С.250.

4. Фрицький О.Ф. Конституційне право України: Підручник. К.: Юрінком Інтер, 2006. 512с.

5. Закон України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. Голос України від 25.10.2014. № 206.

6. Юзикова Н.С. Система судебных и правоохранительных органов Украины: Учебное пособие. Днепропетровск: Видавець СПД ФО Маренчук Л.Д., 2000. 346с.

7. Конституційне право України.: Підручник // За заг. Ред.. В.Ф. Погорілка. – К.: Наукова думка; Прецедент, 2006. 344с.

8. Рішення Конституційного Суду у справі щодо офіційного тлумачення статей 3, 23, 31, 47, 48 Закону України «Про інформацію» та ст.12 Закону України «Про прокуратуру» (справа К.Г.Устименка) від 30 жовтня 1997 року № 5-зп. Офіційний вісник України. 1997. №46. Ст.126.

9. Конституційне право України: Підручник для студентів вищ. навч. закл. //За ред. В.П. Колісника та Ю.Г. Барабаша. Х.: Право, 2008. 416с.

10. Рішення Конституційного Суду України у справах за конституційним поданням Генерального прокурора України щодо офіційного тлумачення положень ст.86 Конституції України та ст.12, 19 Закону України «Про статус народного депутата України». Офіційний вісник України. 2000. № 16. С.125.

УДК-617.7

Медичні науки

НЕПЛІДДЯ. ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ

Ветрова А.О.,

студентка медичного факультету

Ужгородського національного університету

м. Ужгород, Україна

Народження дитини – одна з найщасливіших подій для кожної сім'ї, проте інколи така бажана та очікувана подія чомусь не настає, однією з причин –Непліддя. Сім'я вважається неплідною, якщо вагітність не настає при регулярному статевому житті протягом року без використання контрацепції (регулярним вважається статеве життя не рідше 4-ох разів на місяць) Приблизно 15% пар мають труднощі в репродуктивній сфері свого життя. Близько 30% припадає на причини з боку жіночого організму, ще 30% на чоловіче безпліддя, 30% – на причини з боку обох партнерів. Приблизно у 1 пари з 10 обстежених причина може бути не встановлена, що свідчить про наявність ідіопатичного безпліддя. У більшості таких випадків подружжю можна запропонувати сучасні можливості медицини у вирішенні цієї проблеми. [1]

Дані досліджень Європейської асоціації репродукції людини та ембріології (ESHRE) свідчать про зниження репродуктивного потенціалу і здатності до зачаття із збільшенням віку: якщо подружжя хоче мати сім'ю з двома дітьми, то необхідно планувати першу вагітність до віку партнерки > 31 р. А саме у випадку, якщо допоміжні репродуктивні технології (ДРТ) не є можливим варіантом, варто планувати першу дитину до 27 років. Причин